

47
Den svenske Kain,
brodermördaren, grefve John-Mörner

och
hans gräsligt kallblodiga brott.

Visa af
Karl August Frisk,
snickaregesäll.

Andra upplagan.

Mel.: "Uti natten twänne hofwar" etc.

Uti lugn låg hufvudstaden,
allt war fridfullt som sig bör,
och uti de stora bladen
gjorde man för dygd honnör.

Då en yngling utaf anor
tänkte ut ett gräsligt brott,
passande till just de wanor,
som den syndaren sig fått.

Han war wan att wigilera
och på wärldshus lesa häng,
sämre slickor kurtisera —
war därför i penningtvång.

Denne hisflige Don Juan
hos sin broder bodde sist
i Grefsgatan trettisjuan
fyra trappor — tror jag wist.

Brodern Bror, en man af heder,
såg en hana hus och wid,
ty han egde goda seder
och war ständigt god och blid.

Nyligen en älskad maka
han för lifwet tog sig ju,
och hon wäntades tillbaka
med det allra första nu.

Deråt hjertligt han sig gladde,
ty ren kärlek glädje har,
och han ingen tanke hade,
att det slut war med hans da'r.

Uti trångmål Sohn, hans broder,
wet ej, hur han göra skall —
tänker blott på episoder,
som man slutar med en knall.

Så till Widforss från stationen
går, den fjerdje, han direkt,
köper der ammunitionen
och revolver lugnt och fräckt.

Gwad han mente, hwad han tänkte
blott den wise guden wet,
men i synden han sig sänkte
i desß wärsta widrighet.

Sedan han om qwällen swirat,
efter midnatt hem han går,
der re'n sömnens wallmo wirat
sig om broderns ljusa hår.

"Pengar eller lifwet" ljuder
det just nu uti hans bröst,
och hans blod af winet ljuder,
tystande samwetets röst.

Utur sömnen brodern wäckes.
"Gwad will du", han frågar mildt.
"Pengar eller lifwet släckes",
mumlar Sohn förfärligt wildt.

Han ur fickan tar sitt wapen
och ser hotfull ut och twär.
"Seså, sluta galenskapen;
tänk på namnet som du bär!"

"Bah, hvad är att vara grefve,
då man inga pengar har!
Adelsmannen med tom näfve
har juft inga glada da'r."

"Men jag kan ej hjälpa mera!
fföt dig fjelf som andra få." —
Men hvad lönar diskutera
med en sådan man ändå?

Swärt till fängen fram han springer,
höjer wapnet i ett nu:
"Genast min dödsflocka ringer,
och min mördare blir — du!"

Bror om wapnet kraftigt fattar
och vill brodern wäpna af,
men han endast bittert skrattar —
i ett ryck går skottet af.

Bror får midt i pannan skottet,
med en suck han faller ned,
men den andre ökar brottet
med ett nytt skott och en ed.

Der i blodet brodern ligger,
sanslös halft och utan ljud,
och om nåd för mördarn tigger
hos allsmäktig herren Gud.

Men han ingen ånger känner,
utan skyndar ut i hast.
Wapnet dock i handen bränner,
mer än hwarje synd och last.

Uti Nybrowikens bölja
slungar han revolvern ner,
men allt watten kan ej skölja
ren den brottslige dock mer,

"Nu ej mera vittne finnes",
 säger till sig sjelf han nu,
 "och med tid i werlden winnes
 all ting allra fäkräft ju!

Derför skall jag och mig finna
 inom kort ett alibi:
 Jag går bort till min "grefwinna" —
 der i trefnad kultra wi".

Men i djupet dock han kände
 litet samwetsagg och qwal,
 och hur sig hans tanke wände,
 blef en hemfärd fäst hans wal.

När i broskan nu han satt der
 flög dock ångern bort i hast,
 och på broderns alla skatter
 tog hans wilba tanke fast.

När han kom till hemmet åter
 skrek han högt om rån och mord,
 wrider händer wilddt och gråter,
 som om sorgen saknat ord.

Engen wiste om det skeddä,
 hela saken mysttist war,
 men se, våra öden ledä
 äro ju af alltets far.

Gur han ofskuld kunde spela
 utan skymt af ruelle,
 skulle dock ej hämden fela
 witnen mot den grymme ge.

Swad ej ens polisen trodde,
 skulle fort bli uppenbart,
 ty bewis, som fjerran bodde,
 yppades i S ö r m l a n d snart.

Nu föll mördaren till föga
och bekände halft sitt brott,
medan tårar ur hans öga
flöto som till öfvermått.

Mensflighet, som lysten jagar
efter nöjen, alla slag,
som gör nätterna till dagar —
se der, hwart det bär en dag!

Ifrån lasten upp till brottet
är ett enda steg, minfann;
ifrån lögn till mördarskottet
på en dag du hinna kan.

Se därför hans öde grymma
att bli dömd för brodermord,
wet, du ej från straff kan rymma,
fastän stor är denna jord!

Ly deruppe Ögat wakar
på hwart steg, som du will ta,
och du snart i straffets hafar
sitter fast bland syndarna.

Äfwen ser du, våra stunder
ständigt äro räknade,
så wi kunna lätt gå under,
förr'n det någon anade.

Eftertryck förbjudes.